

Rapport fra rejse til Den Centralafrikanske Republik 27. november – 16. december 2023

”Avoid all travel!” står der i en af de rejsevejledninger for Den Centralafrikanske Republik, som Det danske udenrigsministerium henviser til. Måske var det derfor, de andre, som havde vist interesse for at deltage i rejsen, meldte fra. I hvert fald måtte jeg foretage rejsen alene.

Ubegrundet er advarslen ikke. Landet er præget af manglende sikkerhed, udbredt fattigdom (selv om landet er rigt på ressourcer), allestedsnærværende korrupsion, ustabil politisk situation, Wagner-styrker, som sørger for, at præsidenten kan holde sig ved magten, og som fører sig frem uden hensyn til lov og moral, osv. Alt det lægger en begrænsning på udfoldelsesmulighederne for den besøgende. Men det blev alligevel muligt at komme omkring og få et indtryk af forholdene.

Målet for rejsen var Bouar, en by med omkring 50.000 indbyggere, ca. 400 km vest for hovedstaden Bangui. Her har organisationen ”Hjerte for Afrika” oprettet et udviklingscenter, der med undervisning og enkle midler søger at ruste befolkningen til at se og gribe mulighederne for at forbedre dagliglivet.

”Hjerte for Afrikas” stiftere, Vera og Bent Skindhøj, har tidligere i 15 år boet og arbejdet i Den Centralafrikanske Republik, hvor Bent som ingeniør stod for opførelse af askillige større bygninger for den lutherske kirke. For ca. 20 år siden vendte de hjem til Danmark. I 2013, da Den Centralafrikanske Republik hærgedes af en brutal borgerkrig, modtog de nødråb fra deres afrikanske venner: ”Kom og hjælp os efter dette vanvid!”. Det blev starten på ”Hjerte for Afrika”.

Siden Vera og Bent Skindhøj for 20 år siden vendte tilbage til Danmark, har de været knyttet til Margrethekirken, hvor de fortsat kommer, når de er hjemme. Derfor er der en nær forbindelse mellem Margrethekirken og ”Hjerte for Afrika”. Mange i kirken er medlemmer af organisationen. Jævnligt samles der ind til formålet. Ved kirkekaffen og ved særlige arrangementer fortælles der nyt om arbejdet og forholdene i Bouar.

Formålet med rejsen var at medvirke i den officielle indvielse af udviklingscenteret i Bouar og i øvrigt at møde centerets lokale medarbejdere samt kirkelige og offentlige myndighedspersoner.

Allerede et par timer efter ankomsten til Bangui besøgte jeg sammen med Bent Skindhøj EU's ambassadør i Den Centralafrikanske Republik, Douglas Carpenter. Han havde inviteret os, fordi han gerne ville udtrykke sin beklagelse over, at han var forhindret i at deltage i indvielsen af centeret.

Ambassadøren har tidligere besøgt centeret i Bouar og giver udtryk for, at det, som Hjerte for Afrika gør, netop er, hvad landets befolkning har brug for.

I Bouar fik jeg lejlighed til at møde præsidenten for den lutherske kirke, Joseph Ngoé. Desuden havde jeg i flere omgange samtaler med den katolske præst, Fader Benedikt fra Polen, som leder den afrikanske musikskole i Bouar. Skolen har tæt forbindelse til Hjerte for Afrika.

Også borgmesteren i Bouar og préfet (svarende til regionsformand), samt den lokale høvding fik jeg lejlighed til at møde og tale med.

Alle de nævnte deltog i den officielle indvielse af centeret, hvor også et medlem af parlamentet deltog.

Efter ønske fra centerets 11 afrikanske medarbejdere holdt vi økumenisk gudstjeneste de to søndage, hvor jeg var til stede. Økumenisk, eftersom der blandt medarbejderne er både katolikker og protestanter.

Frisk hjemkommet kunne jeg ved kirkekaffen den 17. december give Margrethekirkens menighed friske indtryk fra det arbejde, som man så levende følger med i. Det ville have været godt, om vi havde været to eller tre, der havde fulgtes ad, men det er alligevel min opfattelse, at jeg med mit besøg dernede kan være med til at holde menigheden fast på, at det kristne fællesskab rækker ud over sognegrænsen, og på at det, vi gør, har betydning for mennesker langt væk.

I de kommende måneder har jeg foreløbig tre aftaler om foredrag om rejsen, i en kirkehøjskole, et missionshus og i Alliance Francaise. Jeg stiller gerne op med powerpoint foredrag, hvor og hvornår der måtte være interesse for det. "Et stædigt håb i et stort kaos" kan vi kalde det.

Tak til Det Mellemkirkelige Stiftsudvalg for tilsagn om støtte til dette horisontudvidende besøg i et fattigt og uroplaget land.

Niels Grymer